Temps Pasqual - Tercer diumenge

Per FrancescRiera el dl., 12/04/2021 - 00:00

Ac 3,13-15.17-19
1Jn 2,1-5a
Lc 24,35-48

Lluc, l'artista, poeta, místic...

... proposa que contemplem el misteri de la Pasqua en quatre escenes, un prodigi de pintura detallista cadascuna (no debades des d'antic se l'ha considerat pintor). Lluc ens situa entre el relat històric i el relat escatològic, metà històric. Que no se'ns escapi la "veritat" d'aquestes "contemplacions místiques" cercant de manera "positivista" l'exactitud històrica. Seria una llàstima!
Mentre les dones van al sepulcre, perquè necessiten ungir i venerar el benamat, ja només cadàver (primera escena), els homes es desapunten de tot el que és Jesús i marxen a Emmaús: quina llàstima, no era possible tanta esperança, bellesa, justícia... (segona escena). Ben interessant: els deixebles mascles es "desapunten" a l'hora matinera, que les dones "s'apunten" contra tota esperança. I nosaltres demanem al Ressuscitat estar entre la "rauxa" de les dones, i no en el "seny" de tornar a la vida de sempre, al meu Emmaús.
Però el nostre "Senyor", Ressuscitat i assegut a la dreta de Déu, està tant amb els del seny que tornen a Emmaús, com amb les de la rauxa que ni calculen si podran retirar la pedra del sepulcre. Un primer missatge pasqual. El Ressuscitat ens acompanya a fons perdut...!

La tercera escena, l'evangeli d'avui
És sorprenent: una "aparició" que no creuen...! Lluc ens permet imaginar un escenari com el següent: els amics de Jesús tenien motius per estar atemorits, per això estaven mig amagats. El seu mestre havia estat executat com a enemic de l'Estat i de la Religió, podrien ser detinguts a qualsevol moment. A més, havien fet un paper ben trist, l'havien traït, abandonat... tot i haver promès jactanciosament que mai no l'abandonarien. Què diria Jesús si ara el veiés, com els recriminaria...!
La catequesi que Lluc ens fa, contempla la irrupció del tot inesperada i imprevisible del Món Nou enmig del món dels derrotats, dels que ja no poden creure en la Utopia del Regne. Jesús està amb ells. [La quarta escena serà l'Ascensió]. Contemplem tres moments de l'evangeli d'avui.

1. Jesús els omple del seu "shalom", de la pau
La pau que cantaren els àngels a Betlem (2,14), la pau que han de donar els missioners quan entren en una casa (10,5-7), la que Jesús volia donar-los a l'entrada a Jerusalem (19,38). La pau que és una situació desbordant de veritat, seguretat, justícia, alegria, felicitat. L'experiència de la integració després de tant de sofriment i desintegració.

2. Seguidament. els mostra les mans i els peus
Lluc vol deixar clar davant els seus lectors grecs que no és l'ànima alliberada del cos. "Sóc jo mateix"! En donen testimoni les mans i els peus (unes mans i peus que fa tres dies van foradar). És un "supervivent" dels inferns del nostre món, les seves nafres ja no li desapareixeran mai més; són les nafres dels torturats de tots els temps. Però ara les mans i els peus ja no li causen dolor ni torbació, les pot ensenyar i parlar-ne tranquil·lament, no li són font de trencament. Tenen poder guaridor perquè ens revelen a tots que tenim fractures, que som vulnerables. Les persones ferides i reconciliades, com el Senyor, son reconciliadores car entenen les ferides dels altres.

3. La predicació de Jesús: el Ressuscitat és el Crucificat
Les esperances que havien posat en el Mestre, no és que fossin vanes, però eren limitades. El Senyor Ressuscitat els ha de trencar tots els seus esquemes esquifits.

"Calia la passió i mort", diu el text. No que sigui "necessari" perquè Déu ho vol, una necessitat "teològica". És una necessitat "històrica", a causa dels humans, de la seva condició pecadora. El deixeble ha de "comprendre" que si algú ve a aquest món per trencar les seves dinàmiques de mort, per oferir una alternativa de vida com Déu la somnia... ho haurà de pagar! Com si els digués: "No us adoneu que era impossible alliberar aquest món, donar-li els valors alternatius del Regne, sense que els "poders" reaccionin? És allò del gra de blat que ha de morir per donar vida, i allò de que qui vol guanyar la vida, la perd.
Nosaltres adorem al Senyor, ens omplim de la pau, mirem les seves mans ferides, anem encaixant el Misteri de la Creu. L'experiència de la Resurrecció està fent espiritualment madurs.

ETIQUETES
PASSIÓ I MORT PAU FERIDES